

DET
POSITIVE PENGESYSTEM

AV
L. J. SØMME

EGET FORLAG
OSLO 1942

117488

DET POSITIVE PENGESYSTEM

ble offentliggjort i 1933 i brosjyren: «Det gamle negative pengesystems undergang og det nye positive pengesystems dannelse. Menneskenes materielle frigjørelse.»

Denne brosjyre er utsolgt.

Det positive pengesystem er behandlet mer utførlig i boken: «Fra åger til samarbeide» som utkom i 1937.

«*Fra åger til samarbeide*» er tilsalgs hos bokhandlerne.

DET POSITIVE PENGESYSTEM med kommentarer.

Punkt 1. Der innføres 6 timers normal arbeidsdag med 2 skift pr. dag, således at både bedrifter og forretninger i størst mulig utstrekning får en sammenhengende virkedag på 12 timer.

Ad 1. Ved å innføre to skift pr. dag oppnåes:

- I. Produksjonsmengden økes momentant og i en meget betydelig grad med de nuværende produksjonsmidler.
- II. Det skift som arbeider, betjener det skift som er fri, f. eks. butikker, læger, tannlæger, bad, verksteder o. s. v.

Til å begynne med vil det ikke bli nok arbeidskraft til to skift pr. dag i alle bedrifter. Men dette er av underordnet betydning. Hovedsaken er at alle får arbeid og at arbeidskraften blir benyttet på en for samfunnet heldig og tjenlig måte.

Arbeidsløshet og mangel på arbeidskraft er foreteelser som oppstår av det kapitalistiske systems

særegne økonomiske lover. Ved innførelsen av Det positive pengesystem og de økonomiske lovene dette system setter i funksjon, kan det hverken bli arbeidsløshet eller mangel på arbeidskraft.

Det kapitalistiske system setter loven «tilbud kontra etterspørsel» i funksjon. Denne kapitalistiske lov behersker hele det økonomiske liv så lenge man benytter dette system. Den bestemmer prisen og mengden av sysselsatt arbeidskraft. Det er lønnsomheten som under kapitalismen er det avgjørende, samfunnets virkelige behov kommer i annen rekke. I følge loven «tilbud kontra etterspørsel» vil overfylte lagre, en reell rikdom, skape arbeidsløshet, fattigdom, nød og kriser. Derimot skaper tomme lagre behov for arbeidskraft og høye, lønnende priser.

Under Det positive pengesystem vil fulle lagre med tilstrekkelige reserver, gi alle sikre og rummelige vilkår.

Som et eksempel på hvordan arbeidskraften sløses bort under det kapitalistiske system er forholdene i margarinindustrien. Vi har 110 margarinfabrikker, men bare 10 av de større, moderne fabrikker er nødvendige for å dekke landets behov fullt ut. De 100 fabrikkene med sine direktører, ingeniører, kontorfolk og arbeidere, er uten noen samfunnsmessig nytte og hensikt.

Punkt 2. Så snart alle arbeidsledige er sysselsatt, er der full adgang for enhver til å arbeide overtid.

Ad 2. Et lands levestandard bestemmes av summen av landets produksjon. Jo mer det blir produsert, desto høyere kan levestandarden bli. Årsaken til den såkalte overproduksjon og arbeidsløshet ligger i de særegne økonomiske lover som det kapitalistiske system setter i funksjon. Etter disse økonomiske lover er: alle varer, selv hvor uundværlige og nødvendige de enn måtte være, uten økonomisk verdi, og ikke gjenstand for salg dersom de produseres i tilstrekkelige mengder. Eller som det heter i romerretten fr. 222, Dig. 50—60: *Bare de ting kan danne deler av en formue og bli gjenstand for tyveri, som det er for litet av og derfor har bytteverdi.*

Etter hvert som effektiviteten og antallet av de tekniske hjelpemidler øket, ble det vanskeligere å fordele produksjonen ved hjelp av det kapitalistiske penge- og banksystem. Millioner av mennesker ble nektet arbeid for å holde produksjonen nede. Det ble opprettet en ny art industri, «destruksjonsindustrien», hvis oppgave det er å ødelegge en stor del av den ferdige produksjon, så resten ble av økonomisk verdi og salgbar.

Ved å innføre Det positive pengesystem, settes de kunstige økonomiske lover som det kapitalistiske system skaper, ut av funksjon. Jo mer det kan bli produsert under Det positive pengesystem, jo høyere blir levestandarden for alle. Av denne grunn er det intet til hinder for at den som måtte ønske det kan få overtidsarbeid, når forholdene for øvrig ligger til rette. På den annen side vil lønnen for en normal

arbeidsdag bli så høy at det bare undtagelsesvis vil være noen som ønsker overtidsarbeid.

Punkt 3. I størst mulig utstrekning betales for stykkearbeid. Prisen baseres på et rimelig arbeidstempo, heller for høye priser enn for lave, således at flid og arbeidsomhet belønnes og fremmes.

- Ad 3. I. Arbeideren belønnes for flid og dyktighet.
- II. Selvhevdelsen, konkurranse-instinktet får fritt slag til fordel for arbeideren selv og for fellesskapet.
- III. Selve arbeidet blir mer interessant og skaper arbeidsglede.

God lønn skaper arbeidsglede. I følge Det positive pengesystems økonomiske lover kan og bør det utstedes mer kjøpekraft, penger, enn det er ting som skal omsettes. Dette griper ikke inn i Det positive pengesystems prismekanisme, og kan således ikke skape inflasjon. Lønnen fastsettes hverken av arbeidsgiver, arbeider eller staten, men den fremkommer automatisk av summen av samfunnets samlede produksjonsmengde.

Produksjonen ledes etter følgende prinsipp:

All produksjon deles f. eks. opp i 100 grupper, og de første 33 gruppene dekker de nødvendige behov som mat, klær, hus, lys, brenne o.s.v. De neste 33 gruppene dekker ønskelige ting, og de 34 siste gruppene luksusvarer.

Sentralen for landets samlede arbeidskraft setter da det fornødne antall arbeidere inn, så nødvendige behov, tilstrekkelige reserver og eksportvarer blir produsert. Når dette behov for arbeidskraft er dekket, settes resten av arbeidskraften inn for å dekke de ønskelige behov, og når disse er dekket, går man over til å produsere luksusvarer.

Alle får den nødvendige kjøpekraft, penger, til å dekke sine behov av de ting som det kan produseres nok av. Da alle har anledning til å få disse varene, vil ingen kjøpe mer enn de kan bruke. Dersom man kjøper mer enn til sitt behov, vil jo disse varene bare være til bryderi.

Arbeidere og funksjonærer får en grunnlønn, stor nok til å kjøpe de tingene som det kan produseres nok av — de første 33 gruppene. Denne grunnlønnen utbetales også til syke og arbeidsudyktige gjennom Samfunnsbanken, hvor alle har sin konto.

Til fordeling av den produksjonen som omfatter de tingene som er ønskelige, de neste 33 gruppene, vil det bli utdelt kjøpekraft, penger, ved tilleggslønn, som utbetales på hver enkelts konto i Samfunnsbanken.

Når rasjonaliseringen og utbyggingen av produksjonsmidlene har nådd det punktet at det kan produseres nok til alle, også av de ønskelige tingene, blir grunnlønnen stor nok til også å omfatte denne gruppen, og den delen av luksusvarer som det kan avsees arbeidskraft til, vil bli fordelt av Samfunnsbanken.

Ved dampmaskinens oppfinnelse for omkring 150 år siden, regner man at industrialiseringen tok sin begynnelse. I løpet av de første 100 årene øket en enkelt arbeiders yteevne ved hjelp av de oppfundne tekniske hjelpemidlene til 2. I løpet av de neste 25 årene til 8, og i de følgende 25 år til 40 personers arbeidstetelse.

Da Det positive pengesystem gir en rasjonell og planmessig ledelse av arbeidskraften og produksjonsmidlene, vil den delen av produksjonen som det framstilles nok av bli meget omfattende og allsidig. Grunnlønnen vil således bli meget høy. Dertil kommer det betydelige lønnstillegget som utbetales på hver enkelts konto i Samfunnsbanken, for den delen av produksjonen som det ikke kan framstilles nok av til alle.

Punkt 4. Nåværende Norges Banks kronemynt opphører å være gangbar innenlandsk mynt, og blir kun å benytte for utenlandsk omsetning. Norges Bank blir sentral for utenlandsk valuta. Privatpersoner erholder utenlandsk mynt i den utstrekning som Norges Bank bestemmer. Norges Bank sorterer under den nyopprettede produksjons- og fordelingsledelse i hvis øverste råd sjefdirektøren for Norges Bank er selvskreven medlem. Der opprettes en ny varedepositbank — en samfunnets fellesbank — «Certifikatkronebanken», som ut-

steder de nødvendige utleveringsbeviser — byttemidler — papirpenger — for det innenlandske behov. Sikkerheten for disse utleveringsbevisene dannes av de varene som er deponert i Certifikatkronebanken; denne sorterer under den nyopprettede produksjons- og fordelingsledelse. Sjefdirektøren for Certifikatkronebanken er selvskreven som medlem i det øverste råd for produksjon og fordeling.

Ad 4. Ved å sette Norges Banks nåværende krone-system ut av funksjon for den innenlandske omsetning oppnås:

- I. Retten til å utstede penger, byttemidler, overføres til samfunnet. Man behøver ikke lenger betale avgifter, renter, til private og utenlandske kapitalister for å få lov til å arbeide.
- II. Det økonomiske liv blir bygget på arbeidskraften. Gullet — kapitalistene — taper sin makt og hindres i å utplyndre og ødelegge samfunnet.
- III. Det innenlandske prisnivå frakobles det internasjonale. Uansett hvor høy arbeidslønn og dermed levestandarden blir, kan vi eksportere i konkurranse med utlandet, selv til de laveste priser.
- IV. Pengekriser og arbeidsløshet innen landet kan ikke forekomme mer.
- V. Ved opprettelsen av Certifikatkronebanken knyttes alle individer sammen til et fellesskap,

hvor fellesnyttten går foran egennytten, ikke på grunn av en ny mentalitet, men som en automatisk følge av de økonomiske lovene som Det positive pengesystem setter i virksomhet.

Punkt 5. Produksjon og omsetning skjer i størst mulig utstrekning ved privat drift.

Ad 5. Å opprettholde eiendomsretten og dermed ansvaret og arbeidsgleden ved å eie og administrere noe, er av grunnleggende betydning for personlig tilfredsstillelse og samfunnets fellesøkonomi.

Ingen eier av en bedrift har interesse av å eie mer av sin produksjon enn til å dekke sitt eget behov. Overskuddet av produksjonsmengden får først verdi for produsenten når det kan bli solgt.

Ved å overlate mest mulig av produksjonen til privat drift, vil produsenten i egen interesse sørge for å produsere mest og best mulig. Ved salg av produksjonen til Forsyningssentralen, oppnåes den høyest mulige pris, og de pengene som produksjonen blir betalt med hviler på et absolutt sikkert grunnlag.

Punkt 6. All produksjon avtas av den nyopprettede produksjons- og fordelingsorganisasjon som betaler kontant med sertifikatkroner. Produksjonen kan lagres på produksjonsstedet om så er hensiktsmessig. Import og eksport går gjennom den nyopprettede ledelse for produksjon og fordeling, og etter dens bestemmelse.

*Ergjæring
Det skal
nå være
å få
Handelsstanden*

Ad 6. Jordbruk, fiskeri og industri leverer sin produksjon på det anviste sted mot kontant betaling. Anlegg som er så store at Forsyningssentralen finner en slik ordning mest formålstjenlig, lagrer og eksporterer varene for Forsyningssentralens regning.

Ved at import og eksport går gjennom den nyopprettede ledelse for produksjon og fordeling oppnåes:

- I. Man får en nøyaktig oppgave over samfunnets behov.
- II. Alt er tilrettelagt for å tre inn i det mellomfolkelige samarbeid som er under utvikling og må komme.
- III. Norges økonomiske hovedstyre får det nødvendige grunnlag for oppbygging av eksportindustrien og oppgave over hvor meget av samfunnets arbeidskraft som må avgis til eksportvirksomheten.

Man har i de private importører og eksportører de nødvendige fagfolk til å administrere samfunnets import- og eksportsentral.

Punkt 7. Alle bedrifter fortsetter så vidt mulig med uforandret produksjonsmengde inntil videre og avventer ordre fra den nyopprettede ledelsen for produksjon og fordeling, som ifølge systemets ånd og bygning skal regulere og bygge ut bedriftsvirksomheten til den enkeltes og samfunnets fordel.

Ad 7. Overgangen fra det kapitalistiske system til Det positive system må skje så å si på en dag. Like

så lite som man skrittvis kan gå over fra å drive en maskin med elektrisk motor istedet for med dampmaskin, kan man skrittvis gå over fra det kapitalistiske system til Det positive pengesystem. De nye organisasjonene som Det positive pengesystem krever, må først være bygget ut, og hver mann og kvinne på plass, før Det positive pengesystem kan settes i funksjon. På den annen side vil ikke forandringene i det ytre bli så store. Det er selve penge- og bank-systemets grunnlag som blir endret ved å innføre Det positive pengesystem.

Punkt 8. Certifikatkronebanken overtar alle nåværende privat- og sparebanker til filialer, og tilfører disse de nødvendige certifikatkroner til dekning av de overtatte bankers forpliktelser. Certifikatkroner forrentes ikke, men forøvrig foretas det ingen forandring i de nåværende bankers funksjoner. Certifikatkronebanken innfrir alle innenlandske stats- og kommunelån og alle lån på private eiendommer og bedrifter, og pålegger en passende avgift for de innfridde lån, således at ingen forfordeling finner sted.

Ad 8. Dersom vi ikke hadde hatt det kapitalistiske pengesystem, vilde alt det arbeid som avdøde slekter har utført, gjort det lettere for de nålevende å tilveiebringe de nødvendige eksistensmidler. Gårdsbruk

er oppdyrket og bebygget, fabrikker, veier og jernbaner er anlagt. Men det arbeid av blivende verdi som er utført av tidligere og nålevende slekter, er ifølge det kapitalistiske systems økonomiske lover gjort om til gjeld. Denne gjelden går merkelig nok under navn av «nasjonalformuen» og beløp seg til ca. 11 milliarder kroner før okkupasjonen. Denne store gjelden må forrentes av bedriftslivet.

Hos oss ble det kapitalistiske system innført ved opprettelsen av Norges Bank i 1816. For å kunne opprette Norges Bank måtte bøndene avlevere sitt arvesølv, hvorved store kulturverdier ble ødelagt. Før Norges Bank ble opprettet, eide en stor del av bøndene gårdene sine uten gjeld, og dessuten hadde de vakre sølvarbeider og andre prydgjenstander som gikk i arv fra slektledd til slektledd. Vi hadde en høyt kultivert håndverkskunst på mange områder. Ved overgangen til det kapitalistiske system, sank bøndene ned i gjeld, og måtte trelle for kapitalistene. Håndverket og vår gamle, edle kultur forfalt. Det kapitalistiske systems oppløsningsprosess tok sin begynnelse.

Ved å innføre Det positive pengesystem blir all gjeld på faste eiendommer innløst. Bøndene blir på ny eiere av sine gårder og kan nyte fruktene av sitt arbeid. De tidligere slekters arbeid blir til nytte og gagn for hele samfunnet, nasjonalformuen går over til kjøpekraft og opphører å tjene som utplyndringsmiddel.

giftene tatt direkte av produksjonen. Man sparer det store og innviklede arbeid som utligning av skatt og innkreving av avgifter krever. Penger er jo bare regnemidler, det er produksjonen som må betale samfunnets driftsomkostninger, både under det kapitalistiske og Det positive pengesystem.

Assuranseselskapene er institusjoner som er skapt av det kapitalistiske system, og må oppheves når systemet oppheves. Assuranseselskapene kan ikke eksistere uten renter.

Trygdekasser og forsorgsvesen blir overflødige. Ved inntredende behov får alle heve på sin konto i Samfunnsbanken de beløp som er stillet til vedkommendes disposisjon.

Punkt 12. Ledelsen for produksjon og fordeling utbetaler erstatning for uforskyldte ulykker, og kan stille rentefrie lån til disposisjon for ønskelige nydannelser og støtte av eldre bedrifter.

Ad 12. Brann og andre skader som under det kapitalistiske system dekkes av assuranseselskapene, blir i virkeligheten ikke godtgjort av disse, men av produksjons- og arbeidslivet som må bære omkostningene. Assuranseselskapene er bare regnskapsmessige institusjoner, som ved samfunnets regnemidler, penger, administrerer denne delen av samfunnets økonomiske liv. Under Det positive pengesystem blir dekning av skader og ulykker tatt direkte av pro-

duksjonen og den disponible arbeidskraften. Dermed spares det inn en mengde arbeidskraft som kan benyttes på en hensiktsmessig og gagnlig måte.

Dersom en person eller bedrift som framstiller livsviktige produkter henvender seg til de nåværende banker om et driftslån, kan dette bare bli innvilget dersom bedriften er lønnsom, ellers ikke. Hvis derimot en lønnsom bedrift som framstiller et produkt som er uten samfunnsmessig interesse, ja, selv om det er skadelig for samfunnet, søker om et slikt lån, vil banken bevilge lånet uten videre. At situasjonen er slik i dag kan man ikke med berettiget grunn kritisere bankens ledelse for. Den er jo i første rekke forpliktet til å sørge for at bankens midler lånes ut til dem som kan betale lånet tilbake, pluss renter.

Under Det positive pengesystem kreves for det første ikke renter, og for det annet har det mindre betydning for samfunnet om et rentefritt lån ikke blir tilbakebetalt. Misbruker en låntager den utviste tillit, eller kan han ikke tilbakebetale lånet, resulterer dette bare i at vedkommende ikke får låne mer, eller man sørger for at lånet ikke blir misbrukt.

DET POSITIVE PENGESYSTEM *settes i funksjon.*

1. Det opprettes en sertifikatkronebank, en depositobank, under navn av «Samfunnsbanken». Samfunnsbanken utsteder de nødvendige penger, regnemidler, utleveringsbeviser, omsetningsmidler, for det innenlandske behov. Sertifikatkroner går under betegnelsen «kroner», på samme måte som den amerikanske «certificate dollar» i daglig tale bare benevnes med «dollar».

Samfunnsbanken overtar alle banker med deres aktiva og passiva, unntatt er Norges Bank. Samfunnsbanken innfrir all gjeld på fast eiendom, produksjons- og driftsmidler. Beløpet for den innfridde gjeld anfører Samfunnsbanken på låntakerne som rentefrie lån. Samfunnsbanken innløser all innenlandsk stats- og kommunegjeld.

Alle menn og kvinner over 18 år henvender seg til en av Samfunnsbankens filialer og får der sin bankkonto og sitt medlemsskap i Samfunnet, med dets rettigheter og forpliktelser. På denne konto anføres følgende:

DET POSITIVE PENGESYSTEM

23

Navn.

Fødselsår, dato, sted.

Gift eller ugift.

Barn, alder.

Utdannelse.

Nåværende stilling.

Tidligere stilling.

Dersom uten stilling, oppgave over hvilket arbeid som ønskes, og hvilken stilling som eventuelt kan overtas.

Dette skjema utfylles i tre eksemplarer. Det ene sendes til «Arbeidskraftsentralen», i Oslo. Det annet til «Norges økonomiske hovedstyre», Oslo. Det tredje beholder banken.

Dersom en person flytter til et annet sted, sender den bankfilial hvor vedkommende får overført sin konto, meddelelse herom til «Arbeidskraftsentralen» og «Norges økonomiske hovedstyre».

Alle samfunnsmedlemmer får anført kr. 100,— på sin konto til bruk for de dagene som overgangen fra det kapitalistiske system til Det positive pengesystem krever.

Alle kommunale og offentlige funksjonærer går over til staten og lønnes av denne. På alle statsfunksjonærers og embetsmenns konti anføres vedkommendes lønn. Denne heves i Samfunnsbanken ved sjekk eller kvittering, pr. uke eller måned etter eget ønske. Likeledes heves det fastsatte beløp for hvert barn av forsørgeren eller instituttet inntil myndighetsalderen, da barnet får sin egen konto i Sam-

funnsbanken. Gamle, syke, arbeidsudyktige og forsorgsunderstøttede hever selv det fastsatte beløp i Samfunnsbanken. Arbeidsløse hever et beløp stort nok til å kjøpe de varer som er tildelt alle ved rasjoning, samt til husleie, brensel og lys, inntil de blir anvist arbeid.

2. Det opprettes en sentral for landets samlede arbeidskraft, «Arbeidskraftsentralen». Denne ledes av en leder med to rådgivere. Arbeidskraftsentralen sorterer under Norges økonomiske hovedstyre.

Arbeidskraftsentralen får oppgave fra Samfunnsbankens filialer over landets arbeidskraft og fører kartotek over denne.

Arbeidskraftsentralen innhenter opplysninger om landets behov for teoretisk og praktisk utdannet arbeidskraft. Disse opplysninger sender Arbeidskraftsentralen til Norges økonomiske hovedstyre, som også fører kartotek over dette.

3. De nødvendige sentraler for ledelsen av bedriftslivet opprettes. Disse ledes av en leder med to rådgivere, og sorterer under Norges økonomiske hovedstyre.

«Jordbrukssentralen».

Jordbrukssentralen mottar oppgaver fra Norges økonomiske hovedstyre over de produktene som bør produseres, og fra gårdbrukerne oppgave over dyrket og udyrket jord, maskiner, husdyr, avling o. s. v. Over disse opplysningene føres det kartotek.

Jordbrukssentralen sørger for at landets dyrkede

og udyrkede jord blir kartlagt. Nydyrkingen foretas etter en landsplan. Gårdsbrukene gjøres så store at de egner seg for maskindrift. Når brukene er helt ferdige, avgrøftet og bebygget, overdras disse til habile jordbrukere mot rentefrie lån, samt med rentefrie driftsmidler. Settes minstelønnen til kr. 6 000,— pr. år, og årsinntekten av det overdradde nye gårdsbruk overstiger kr. 10 000,—, innbetales 10 % av det beløp som overstiger 10 000,— i avdrag på det rentefrie lånet i Samfunnsbanken.

Den arbeidskraften som Jordbrukssentralen blir tildelt av Norges økonomiske hovedstyre, ansettes som faste samfunnsfunksjonærer, og danner arbeidsgjenger som ledes av en leder med to rådgivere. Disse arbeidsgjengene utstyres med gode og hensiktsmessige tekniske hjelpemidler. Arbeidsgjengene kan helt eller delvis avgis til gårdbrukerne til nødvendig onnearbeid. Disse arbeiderne får, om det ønskes, rentefrie lån til hus og så meget jord som det behøves til poteter, grønnsaker o. a. for familien.

Det settes en slik pris på bondens produkter at det blir mulig for ham å betale leiet arbeidshjelp like høy lønn som håndverks- og industribedriftene betaler.

Produksjonen leveres til Forsyningsentralen som betaler kontant med sjekk på Samfunnsbanken.

Jordbrukssentralen sender Norges økonomiske hovedstyre en oppgave over jordbrukets behov for arbeidskraft etter de oppgavene som hver enkelt jordbruker har gitt til Samfunnsbankens filialer. Likeledes sender Jordbrukssentralen oppgave til Norges

økonomiske hovedstyre over det antall landbruks-skoler som er nødvendige. Disse opprettes så snart som mulig i den utstrekning som arbeidskraft til dette formålet kan tilveiebringes.

«Fiskerisentralen».

Det opptas en oppgave over det kvantum fisk som landets befolkning behøver, og det sannsynlige kvantum som kan bli eksportert.

Over hele landet bygges lagerhus og fryserier for oppbevaring av fisk og jordbruksvarer til dekning av landets behov, og lignende anlegg for eksportproduktene.

Fiskeriproduktene overtas i likhet med annen produksjon av Forsyningssentralen som betaler kontant med sjekk på Samfunnsbanken.

Jordbruks- og fiskeriproduktene leveres til detaljister. Omkostningene ved en gros salg sløyfes for disse varene.

Samfunnsbanken gir rentefrie lån til habile fiskere for innkjøp av båter og moderne fiskeriutstyr. Tjener låntagerne over 10 000 kr. pr. år, avbetales det rentefrie lån med 10 % av det beløp som overstiger 10 000 kr.

Fiskerisentralen foredler og lagrer fisken for Forsyningssentralens regning.

Det nødvendige antall praktiske og teoretiske skoler opprettes. Likeledes ansettes vrakere som også er lærere i behandling av fisk så produktets kvalitet heves mest mulig.

Alle som driver ervervsmessig fiske, sender Fiskerisentralen oppgave over båter og redskap. Fiskerisentralen fører kartotek over disse, og sender gjenpart av kartotek og bokholderi til Norges økonomiske hovedstyre.

«Skogsentralen».

Alle skogeiere sender Skogsentralen oppgave over areal, kvalitet og drift de to siste årene, hvert år for seg.

Statens skogkontor går inn i skogsentralen.

Skogsentralen overtar røkt og pleie av all skog, både offentlig og privat.

Den arbeidskraft som tildeles Skogsentralen, blir fast ansatt som statsfunksjonærer. Om så ønskes får disse rentefrie lån i Samfunnsbanken til hus og så meget jord som behøves til poteter og grønnsaker etc.

Trelasthandlere og brenselshandlere sender sine bestillinger til Forsyningssentralen som sender ordrene videre til Skogsentralen. Denne bestemmer om ordrene skal effektiviseres av private skoger eller av statens skoger. Det avgjørende er hva som tjener selve skogene best. Transport skjer i forbindelse med Transportsentralen. Gjenpart av oppgaver og utskrift av bokholderiet sendes til Norges økonomiske hovedstyre som fører kartotek over disse.

Forsyningssentralen betaler kontant ved sjekk på Samfunnsbanken og krever kontant betaling av trelasthandlerne og andre. Har disse ikke de nødvendige

driftsmidlene, får de rentefrie lån i Samfunnsbanken i den utstrekning dette har samfunnsmessig interesse.

De nødvendige skoler for teoretisk og praktisk utdanning i skogbruk opprettes.

«Sjøfartssentralen».

Alle redere sender oppgaver over tonnasje og over hvorledes og til hvem den har vært chartret i de to siste årene, hvert år for seg, til Sjøfartssentralen.

Skipsbyggerier og verksteder sender oppgaver over utført arbeid, arbeidsstokk, utlærte arbeidere og læregutter for de to siste årene, hvert år for seg. Likeledes sendes tegninger over anleggene med oppgave over maskiner og kapasitet.

Skipsbyggeriene tildeles arbeidskraft i den utstrekning det er mulig, etter ansøking til Norges økonomiske hovedstyre som gjennom Sjøfartssentralen gir sin uttalelse om ansøkingen.

Den av Norges økonomiske hovedstyre tildelte arbeidskraft stilles til disposisjon gjennom Arbeidskraftssentralen, på samme måte som for alle andre bedrifter. Likeledes bevilges rentefrie lån som til andre bedrifter.

Rederne får skip og reparasjoner til en pris som gjør dem konkurransedyktige. Innseilt utenlandsk valuta blir av rederne overført til Norges Bank mot avregning i sertifikatkroner. Ved å søke Norges økonomiske hovedstyre gjennom Sjøfartssentralen som gir sin uttalelse, får rederne utenlandsk valuta i den utstrekning det er forenlig med samfunnets felles-

interesser. Rederne får i likhet med andre bedrifter rentefrie lån i Samfunnsbanken.

De nødvendige skoler for teoretisk og praktisk utdanning av sjømannsstanden opprettes.

«Håndverksentralen».

Alle håndverkere sender inn oppgaver til Håndverkssentralen over navn, alder, sted, utdanning, antall arbeidere herav svenner og læregutter, produksjonen i de siste to årene, hvert år for seg. Forsyningssentralen overtar all produksjon som skal videreselges. Håndverkernes direkte salg går ikke gjennom noen sentral, men oppgaver over den direkte produksjon sendes til Håndverkssentralen, som fører kartotek over dem og sender kopi av dette til Norges økonomiske hovedstyre.

Forsyningssentralens bestillinger går gjennom Håndverkssentralen som fordeler ordrene på den mest hensiktsmessige måten.

De nødvendige skoler for den teoretiske og praktiske utdanning opprettes, særlig legges det vekt på den kulturelle siden, og da spesielt på vår gamle håndverkskultur.

«Industrisentralen».

Alle industrielle anlegg sender til Industrisentralen oppgaver over anlegg med tegninger, voksne arbeidere og lærlinger, produksjonens art og mengde, innkjøpskilder og kunder, samt hvor meget som er levert i løpet av de to siste årene, hvert år for seg.

Industrisentralen fører kartotek over oppgavene og sender kopi av dette og bokholderiet til Norges økonomiske hovedstyre.

Forsyningssentralens bestillinger går gjennom Industrisentralen som fordeler ordrene etter beste skjønn.

Ansøkninger om tildeling av arbeidskraft og rentefrie lån sendes til Norges økonomiske hovedstyre gjennom Industrisentralen som gir sin uttalelse om ansøkingen.

«*Veiutbyggingssentralen*», «*Sentralen for utbygging av elektrisitet*» o.s.v., bygges ut på samme måten som andre bedriftssentraler.

«*Import- og eksportsentralen*».

Importører og eksportører sender oppgaver over hvilke varer som er importert og eksportert i løpet av de siste to årene, hvert år for seg, samt oppgave over forretningsforbindelser. Likeledes sender alle agenter oppgaver over sine innen- og utenlandske forbindelser.

Som funksjonærer i Import- og eksportsentralen ansettes folk som tidligere har arbeidet i denne bransjen og har fagkunnskapen, på samme måten som i alle andre bedriftssentraler.

All import og eksport går gjennom Import- og eksportsentralen i samarbeid med de nåværende importører og eksportører, under kontroll av Norges økonomiske hovedstyre.

Import- og eksportsentralen fører kartotek over innkomne oppgaver og sender kopi av dette og bokholderiet til Norges økonomiske hovedstyre.

«*Transportmiddelsentralen*».

Alle som driver transport som næringsvei, sender oppgaver over transportmidlenes kapasitet, materiellens art, mengde, ruter o. s. v. Norges Statsbaner samarbeider med Transportsentralen.

Alle som har behov for transportmidler av betydning, henvender seg til Transportsentralen, hvorved transportmidlenes rasjonelle utnyttelse blir betydelig øket.

«*Forsyningssentralen*».

Overgangen fra det kapitalistiske pengesystem til Det positive pengesystem bør bli så lempelig som mulig. Alt som kan benyttes av det gamle, bør benyttes. Den ytre forandringen av samfunnets struktur behøver ikke bli så stor. Det er det nye *grunnlaget* for utstedelsen av samfunnets tekniske regnemidler, penger, og den nye produksjons- og fordelingsorganisasjonen som skaper et nytt samfunn og en ny ånd i samfunnet.

På det innenlandske omsetningsområdet er det bare en gros handelen for jordbruks- og fiskeriproduktene som blir overtatt av samfunnet, detaljomsetningen blir som før.

Oppgaver over forretningsforbindelser i inn- og utland sendes til Forsyningssentralen, som fører kar-

totek over dem og sender kopi av dette til Norges økonomiske hovedstyre.

Forhandlere og grossister bestiller sine varer hos Forsyningssentralen som formidler omsetningen på en lignende måte som Kornmonopolet gjør det nå.

«Norges økonomiske hovedstyre».

Norges økonomiske hovedstyre består av en leder med et råd. Det er landets høyeste myndighet og leder bedriftslivet. Det sorterer direkte under regjeringen.

Da hele landets bedriftsliv blir bokført her, overføres Det statistiske sentralbyrå til Norges økonomiske hovedstyre.

Arbeidskraftens fordeling fastsettes av Norges økonomiske hovedstyre etter innstilling fra bedriftslivets sentraler. Arbeidskraften stilles først og fremst til disposisjon for folkets nødvendige behov og eksport, dernest for ønskelige ting. Når dette er dekket, kommer turen til luksusvarene, som i størst mulig grad skal virke foredlene på folket.

Rentefrie lån bevilges av Norges økonomiske hovedstyre etter innstilling fra næringslivets sentraler.

Ved å innføre Det positive pengesystem vil fellesnyttens gå foran egennyttens, ikke på grunn av en ny mentalitet, men som en automatisk følge av de økonomiske lover som det Det positive pengesystem setter i funksjon.